

ראה

קכ"ו פסוקים, פליא"ה סימן.

נ"ל הרמז בזה, עפימ"ש המלבי"ם על הקרא (תהלים קל"ט, ו') פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, וז"ל, כי יש שני מיני פליאה, (א) פליאה שהאדם יכול עליה להשיגה והיא מופלאת רק מאיש פרטי, ועז"א פליאה דעת ממני (ב) פליאה החלטית שהיא נמנעת ההשגה כלל ולא ישיג אותה שום אדם עיי"ש, ובפרשתינו יש כמה עניני פליאה ממין הא', דברים שלפי ראות עינינו פלאים המה, ואחרי העיון, אפשר להשיגם.

(א) כתוב בפרשתינו (דברים י"ג, א') את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו, ודבר זה פליאה דעתינו ממנה, במה שאסרה תורה להוסיף על המצות, דמה חסרון יש בזה, הרי לפי ראות עינינו מעלה יש בדבר, שרוצה להדר ולהוסיף על המצות

ג) עוד פליא"ה יש בפרשתינו, והוא מה שכתוב בעיר הנדחת, (דברים י"ג י"ג-ד-ט"ז-י"ח) כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלקיך נתן לך לשבת שם לאמרי, יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחר אשר לא ידעתם וכו' הכה תכה את ישבי העיר ההיא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה וכו' לא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך.

הרי גם זה דבר נפלא, שהבטיחה תורה מדת הרחמים על קיום הציווי בעיר הנדחת שהוא החרם אותה וכל אשר בה, ולפי ראות עינינו הדבר להיפך, דע"י מדת אכזריות שאדם עושה נשרש בו מדת אכזריות ולא מדת הרחמים, והתורה אומרת להיפך ונתן לך רחמים וכו', והתירוץ הזה יש להשיגה, מדברי האור החיים שם וז"ל, לזה אמר להם הבטחה שיתן להם ה' רחמים, הגם שהטבע יוליד בהם האכזריות, מקור הרחמים ישפיע בהם כח הרחמים מחדש לבטל כח האכזריות שנולד בהם מכח המעשה עיי"ש, מבואר מדברי האוהתה"ק, שהגמול של מדת הרחמים ע"י קיום מצות עיר הנדחת, יושפע ממקור הרחמים, וזה יוכל להיות אף ע"י מדת האכזריות שעשה, כי שכר שנותן הקב"ה על קיום המצוה, למעלה מהטבע הוא.